

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДРИАНА Д. АТАНАСОВА

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от АДРИАНА Д. АТАНАСОВА
Административно наказателно дело № 20231110201977 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от “ФАСИЛИТ” ООД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. “К А” , № , представлявано от Т Х И, чрез дв. С П, против наказателно постановление № 553287-F569206/04.01.2021г., издадено от Директор на офис “Център” в ТД на НАП София за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал.3, т. 1, вр. ал. 1, т.1, ч. “а” от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО. На основание чл. 355, ал. 1 КСО му е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв.

В жалбата, подадена в законоустановения срок, се поддържа, че не е спазен срока за установяване на административно нарушение по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, доколкото факта на нарушението е бил известен на наказващата администрация още към момента на извършването му, доколкото именно от същата се администрира базата данни, свързана със задължените лица, респективно подаваните от тях декларации, поради което факта на нарушението може да бъде установен веднага и, без да се налага събиране на допълнителни доказателства. Твърди, че органът по приходите е разполагал с всички необходими данни, за да бъдат открити както нарушителят, така и нарушението, защото адресатът на задължението за подаване на декларация е регистриран за нуждите на фиска в ТД на НАП. Сочи, че началото на срока по чл. 34, ал.1 от ЗАНН е денят, следващ този на закъснението, т.е. 26.01.2023г. Излага, че размерът на санкцията е прекомерен, доколкото нарушението е

първо по ред, липсват вредни последици, поради което следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, за определяне на случая като маловажен. Моли наказателното постановление да се отмени. Претендира разноски.

За проведеното на 04.10.2023г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. “ФАСИЛИТ” ООД се представлява от адв. П, а наказващият орган - от юрк. Н.

В дадения ход по същество адв. П моли атакуваното НП да бъде отменено, поддържайки съображенията, релевирани в жалбата, както и в нарочно представена след даване хода на делото по същество молба - становище. В същата е посочено, че в атакуваното НП е отразено, че срокът на обжалване е седмодневен, но с измененията на ЗАНН, в сила от 23.12.2021г. този срок е променен на 14- дневен, считано от връчването, като поради некоректно отразяване на срока на обжалване е засегнато правото на защита на “ФАСИЛИТ” ООД. Твърди, че в хода на административно - наказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение по чл. 34, ал.1 ЗАНН. Заявени са допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП не се съдържат минимум от факти и обстоятелства, при които е извършено нарушението и по - конкретно - не са посочени изрично датите на извършване на нарушенията. Излага съображения, че не са посочени каквито и да било факти от значение за съставомерността на деянията, както и доказателства, които ги подкрепят. Твърди, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, не отговаря на действителната такава, поради обстоятелството, че счетоводителят на дружеството - жалбоподател е подал под формата на електронни документи декларациите за съответните периоди, но същите са били отхвърлени от НАП в нарушение на процедурата по чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Релевира доводи за пропуск на наказващият орган да приложи чл. 28 ЗАНН. Сочи, че е изтекла абсолютната давност, съгласно парволата на ЗАНН, НПК и НК, във връзка с което моли наказателното постановление да бъде отменено. Отделно от посоченото в становището заявява, че не съществува легитимен способ, въпреки закъснението за подаване на декларации, добросъвестно нарушителят да изпълни своето задължение, защото това автоматично завършвало с проверка и се стигало до глобяването му. Поддържа по тези съображения, че същото стимулира едно недобросъвестно поведение да се укрят нарушителите. моли за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Юрк. Начева пледира НП да бъде потвърдено като правилно. Застъпва, че не изразява солидарност с тезата на адв. П, че НАП стимулира една недобросъвестност. Сочи, че нарушението не може да се открие от софтуер или машина, а следва да се установи от физическо лице, упълномощено със съответните правомощия, тъй като трябва да се изследват факти обстоятелства и предпоставки, довели до него. Поддържа, че извършеното нарушение е доказано по безсъмнен начин. Моли да не се прилага разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото не с налице предпоставки за това, тъй като дружеството е допуснало няколко такива нарушения, без да са налице обективни причини или причини от някакъв характер, които биха били уважителни, така че да изместят това нарушение от сферата обикновените от този вид, за да го поставят в по- благоприятно положение от останалите. Моли наказателното постановление да се потвърди и да се присъди юрисконсултско

възнаграждение.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна се установи:

На 10.09.2020г. в ТД на НАП София, офис “Център”, с адрес ул. “6-ти септември” № инспектори по приходите в ЦУ на НАП, извършили проверка във връзка с получено писмо по имейла на деловодството на ТД на НАП София, офис “Център”, прието с вх. № 10-53-03-1348/11.08.2020г. Имейлът бил изпратен от Борис Апостолов с електронен адрес boris.apostolov@lpd.bg и същият бил изпратен с оглед подаване на декларация образец № 6 за м.12.2019г. по чл. 4, ал. 3, т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на Министерството на финансите, за общия размер на дължимите осигурителни вноски и общия размер на дължимия ДОД върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения.

При това констатирано забавяне от страна на дружеството за подаване на декларацията образец № 6 за м.12.2019г., били предприети действия по ангажиране на административно-наказателната отговорност.

В тази връзка бил съставен акт за установяване на административно нарушение № F569206/10.09.2020г. от страна на старши инспектор по приходите В Д, с който срещу “ФАСИЛИТ” ООД било повдигнато административнонаказателно обвинение за извършено административно нарушение, за това, че в качеството си на осигурител и работодател по чл. 5, ал. 1 от КСО не е подало в компетентната териториална дирекция на НАП, която за него е ТД на НАП София, офис “Център”, декларация образец 6 за общия размер на дължимите се осигурителни вноски и общия размер на дължимия ДОД върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения, за м.12.2019г. в установения в разпоредбата на чл. 4, ал. 3, т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на Министерството на финансите, срок до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, т.е. до 27.01.2020г. включително. Декларацията образец 6 била подадена в ТД на НАП София, офис “Център” с вх. № 10-53-03-1348/11.08.2020г. и е била обработена с протокол с вх. № 223582006600613/09.09.2020г., като е констатирано от инспектор Д закъснение от 197 дни.

Фактическата обстановка актосъставителя квалифицирал като нарушение на чл. 4, ал.3, т.1, вр. с чл. 4, ал.1, т. 1, ч. “а” от Наредба № Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО.

АУАН е съставен с участието на и връчен на представител на дружеството с изрично пълномощно Борис Апостолов, като срещу същия в законоустановения срок са постъпили

възражения.

На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение било съставено наказателно постановление (НП) № 553287-F569206/04.01.2021г. от директора на офис "Център" на ТД на НАП - гр. София и е наложил на "ФАСИЛИТ" ООД, с ЕИК: имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 355, ал.1 КСО за нарушение по чл. 4, ал.3, т.1, вр. с чл. 4, ал.1, т. 1, ч. "а" от Наредба № Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите В Д и З В, и писмени - протокол с изх.№ 222272000265814/09.09.2020г. от ТД на НАП; имейл от Б А относно подаване на декларации образец 1 и 6 до ТД на НАП; констативен протокол № КП-5-21-00795004/10.08.2020г. от ТД на НАП София - град; задължителни предписания № ЗД-1-21-00795006/10.08.2020г.; справка за задълженията за осигурител по Декларация обр. 6/ заявление (актуално състояние) за период на задължението от 7/2019г. до 04/2020г.; заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г.; заповед №969/18.05.2009г.; заповед № 2813/19.08.2016г., както и всички други писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни, и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Същите по несъмнен начин установяват фактите, включени в предмета на доказване по делото, като не са налице основания за дискредитиране на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. Еднопосочността на доказателствения материал и липсата на спор по фактите, не налагат обсъждане на всеки един от доказателствените източници поотделно, по аргумент за обратното от чл. 305, ал. 3. изр. 2 НПК.

Неоснователно е наведеното възражение от жалбоподателя, че фактическата обстановка, посочена в АУАН и НП е различна от действителната такава, По делото беше изискана от съда цялата административно - наказателна преписва, приобщена по реда на чл. 283 НПК, като сред всички материали в нея не са налице такива, които да удостоверяват предходно подадени декларации образец № 6 за м.12.2019г. по чл. 4, ал. 3, т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на Министерството на финансите от дружеството - жалбоподател. Такива доказателства не бяха ангажирани до края на приключване на съдебното следствие и от самия жалбоподател. Нещо повече, никъде законодателно не е регламентирано задължение на приходната администрация за проверка относно наличието на задължение за проверка относно наличието на задължение за подаване на осигурителна информация от страна на който и да е правен субект. В тази насока са и свидетелските показания на ст. инспектор Денева, която в открито съдебно заседание заявява, че дори и да има първоначално подадена декларация по електронната система на НАП, когато клиентите подават такава декларация,

но са допуснали техническа грешка при подаването и декларацията не е приета поради тази причина, се изпраща протокол на имейла на клиента, в който му се обяснява подробно каква точно грешка е допусната и се кани същият в 7-дневен срок тази грешка да бъде отстранена, т.е. се удължава срока за подаване на декларацията със 7 дни в електронния портал на НАП, в който клиента има възможност да коригира данните и да ги подаде директно в НАП. Когато декларацията не е коригирана в допълнително указания 7-дневен срок декларацията се счита за неприета. По делото не са ангажирани доказателства за подаване и на такава коригираща декларация, поради което и всички наведени в тази насока възражения, че била налице предходно подадена декларация образец № 6 м.12.2019г. се явяват неоснователни. Посредством горепосоченото се установява освен това, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че не съществува легитимен способ да се подаде декларация, без да се налага глобяване на дружеството при установяване на закъснение при подаване на декларациите, тъй като както бе посочено законодателят съвсем ясно е определил срок за подаване на декларация образец 6, както и е предвидил 7-дневен срок за корекция на същата тази декларация в случай на допусната техническа грешка в нея.

Обстоятелствата по извършената проверка и направените при нея констатации относно неподаването в рамките на законоустановения срок на процесната декларация образец № 6 по Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за месец 12.2019г. до 27.01.2020г. включително от "ФАСИЛИТ" ООД, в качеството на осигурител, се изясняват посредством показанията на разпитания свидетел, съставения протокол за проверката, представената извадка от имейл, справката относно осигуряването и от констативен протокол № КП-5-21-00795004/10.08.2020г. от ТД на НАП София - град; протокол с изх.№ 222272000265814/09.09.2020г. от ТД на НАП, от който е изводим моментът на подаване на декларацията - 11.08.2020 г. Показанията на свид. Д - участник при извършване на проверката и очевиден на установяване на нарушението, са последователни, еднопосочни, без логически противоречия и в корелация с писмените доказателства.

Материалната и териториална компетентност на актосъставителя и на административнонаказващия орган следват от приложените заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г.; заповед №969/18.05.2009г.; заповед № 2813/19.08.2016г. Съгласно чл. 355, ал.5 от КСО за нарушения се съставят от органите на НАП, към които, съгласно чл. 7, ал.1, т. 4 от ЗНАП се числят и служителите на НАП, заемащи длъжност "старши инспектор по приходите".

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Процесните АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, съобразно изискванията на чл. 42, ал. 1 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Процедурата по съставянето и връчването им е изпълнена надлежно, и съдържат всички изискуеми съгласно разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, времето и мястото на извършването му и доказателствата, които го подкрепят. Всички релевантни за обективната му съставомерност признаци са описани по ясен и

конкретен начин, и дадената правна квалификация съответства на словесното описание. Наказателното постановление е издадено и при съобразяване с изискванията на чл. 52 ЗАНН.

Неоснователно е наведеното възражение на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита поради обстоятелството, че в наказателното постановление било посочено, че срокът на обжалване е седемдневен, а не четиринадесетдневен. Доколкото този срок касае именно допустимостта на подадената жалба от жалбоподателя и същата е преценена като допустима и подадена в законоустановения срок, то не може да се счете, че са нарушени процесуалните права на дружеството - жалбоподател.

Следва да се уточни и че не са допуснати както бе посочено по - горе нарушения на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, тъй като АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията на разпоредбите, като съдържат посочените там реквизити, в частност достатъчно ясно и конкретно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и нарушената правна разпоредба, като не се констатира дефицити нито в съдържанието, нито в процедурата по съставянето им, които да се определят като процесуални нарушения от категорията на съществените. В тази връзка неоснователно е наведеното възражение, че не била посочена конкретна дата на извършване на нарушенията в АУАН и НП, нито пък, че не са посочени каквито и да било факти от значение за съставомерността на деянията, както и доказателства, които ги подкрепят. Видно от самите АУАН и НП е посочена като дата на извършване на нарушението - 28.01.2020г., т.е. датата, на която вече е изтекъл срокът за подаване на декларацията образец № 6 за м.12.2019г. Описана е освен това подробно и фактическата обстановка, при която е установено нарушението и доказателствата въз основа, на които е приета същата.

Тук е мястото да се посочи, че визираните в разпоредбата на чл. 34, ал.1 от ЗАНН срокове, в частност тримесечният срок за започване на производството тече от откриване на нарушителя, т.е. момента, в който на наказващата администрация е станала известен факта на нарушението, доколкото за приходната администрация не съществува задължение за проверка относно наличието на задължение за подаване на осигурителна информация от страна на един или друг правен субект. В настоящия случай това е станало едва при подаване на данните с имейл с вх. № 10-53-03-1348/11.08.2020г., изпратен от Б А до ТД на НАП, офис "Център", от електронен адрес boris.apostolov@lpd.bg, с оглед подаване на декларация образец № 6 за м.12.2019г. от "ФАСИЛИТ" ООД по чл. 4, ал. 3, т.1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на Министерството на финансите, за общия размер на дължимите осигурителни вноски и общия размер на дължимия ДОД върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения, както и въз основа на извършената проверка от страна на инспектор по приходите в тази връзка. С оглед на това е съставен АУАН на 10.09.2020г. своевременно и в сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, в който смисъл е и константната практика на АССГ. Наред с това, доколкото без съмнение се касае за нарушение визирано именно в част трета на КСО, то за установяване на същите важи двугодишният срок от извършването, в който смисъл е изричният текст на чл. 34, ал.1 ЗАНН. В настоящия случай за нарушението извършено за м.12.2019г. този срок без

съмнение е спазен при установяването му с горещитирания АУАН.

Неоснователно е наведеното възражение от жалбоподателя, че е изтекла абсолютната давност за ангажирана на административно наказателната отговорност на жалбоподателя. ЗАНН препраща към Наказателния кодекс (НК) като посочва (чл. 11), че относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на НК, доколкото ЗАНН не предвижда друго, т.е., в съдебното производство по обжалване на наказателно постановление се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност, уредени в НК. В глава IX от НК "Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание" и по-конкретно в чл. 79, се регламентира, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. А съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК вр. чл. 11 ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. И въпреки, че разпоредбата на чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН предвижда, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, то нормата на чл. 81, ал. 3 НК посочва, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК, който е три години. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК е изключително важна, защото това означава, че абсолютната давност, с изтичането на която административнонаказателното преследване се изключва, не е три години, каквото мнение съществуваше в практиката, а четири години и половина от датата на извършването на нарушението. Важно е и обстоятелството, че за изтичането на давността съдът е длъжен да следи служебно. Тоест, с изтичането на четири години и половина от извършване на нарушението съдът е длъжен да прекрати образуваното производство и да отмени наказателното постановление без да разглежда въпроса за неговата материална законосъобразност. В конкретния случай нарушението е извършено на 28.01.2020г., а НП е издадено на 04.01.2021г., поради което и към настоящия момент не е изтекла абсолютната погасителна давност.

Предвид това съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са нарушили правото на защита на санкционираното лице и биха се явили формални основания за отмяна на наказателното постановление.

НП е и материалноправно законосъобразно. Фактическата обстановка, относима към извършване на нарушението, описано в АУАН и НП, е правилно изяснена.

Нормата на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО вменява в задължение на осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да представят в НАП данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, „Учителския пенсионен фонд”, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания за работниците и служителите” и изплатените суми от фонда, осигурителните плащания, осигурителния стаж и облагаемия доход по ЗДДФЛ, поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. регламентира вида на

декларациите, които следва да бъдат подадени, а чл. 4, ал. 3, т. 1 от същия нормативен акт - сроковете за тяхното подаване от задължените лица /едновременно с подаване на декларация образец № 1 до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните/.

В процесната хипотеза декларация образец № 6 за месец 12.2019г. е следвало да бъде подадена до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, но доколкото 25.01.2020г. е бил неписъстен ден /събота/, срокът е бил до 27.01.2020 г. Същевременно от доказателствата по делото се установи, че декларацията е подадена на 11.08.2020г., с което съставът на инкриминираното нарушение по чл. 4, ал. 3, т. 1 вр. чл. 4, ал. 1, т.1, ч. "а" от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО е осъществен от обективна страна. Предвид формалния му характер следва да се приеме, че е извършено чрез бездействие в деня, следващ изтичането на законоустановения срок за извършване на изискуемото действие.

Субективната съставомерност на нарушението се презумира, предвид безвиновния характер на отговорността на юридическите лица, поради което изтъкнатите от управителя на дружеството доводи не са от естество да я дерогират.

Разпоредбата на чл. 355, ал. 1 КСО предвижда, че който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

В случая е ангажирана отговорността на "ФАСИЛИТ" ООД в качеството на юридическо лице, като наложената имуществена санкция е индивидуализирана в предвидения от закона минимален размер, което се явява справедливо и обосновано, предвид факта, че нарушението е извършено за първи път.

Същевременно не са налице предпоставки за третиране на процесния случай като маловажен, което да обуслови приложното поле на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Нормата на § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН постановява, че маловажен случай е този, при който извършеното нарушение, с оглед липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Предвид това преценката за маловажност на случая е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. В процесната хипотеза не би могла да бъде възприета теза за липса или незначителност на вредните последици, тъй като нарушението е формално, на просто извършване, и за довършването му не е необходимо настъпването на допълнителен съставомерен резултат, освен факта на осъществяването му. Не се констатира и наличието на третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно „други

смекчаващи обстоятелства“, които да редуцират степента на обществена вредност на нарушението, в сравнение с обичайното проявление на нарушенията от същия вид. Това е така, доколкото засегнати са обществените отношения, свързани с осигурителната система в страната, и по-конкретно с обезпечаване възможността за текущ осигурителен контрол върху всички наети от дружеството лица. Освен това от доказателствата по делото се установи, че макар и като първо нарушение, то не е единствено, доколкото в рамките на проверката е било констатирано извършването на няколко други аналогични нарушения. Периодът на забавата също не може да бъде приет като незначителен, доколкото надхвърля един месец /в конкретика 197 дни/. Обстоятелството дали дължимите осигурителни вноски са платени, не е от естество да изключи отговорността на осигурителя. Предвид всички съображения в съвкупност, настоящият съдебен състав прецени, че случаят не е маловажен.

С оглед изложеното наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно - законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Подадената жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото е основателно искането на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото и разглеждането му в едно съдебно заседание, претенцията следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 7, т. 4 вр. ал. 2, т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН и чл. 63д ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 553287-F569206/04.01.2021г., издадено от директора на офис „Център“ в ТД на НАП гр. София срещу “ФАСИЛИТ” ООД, ЕИК: , със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. “К А, № , представлявано от Т Х И, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 3, т. 1, вр. чл. 1, т. 1, ч. “а” от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, вр. чл. 5, ал. 4, т. 2 КСО, за което на основание чл. 355, ал. 1 КСО му е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лв.

ОСЪЖДА “ФАСИЛИТ” ООД, ЕИК: 205046345, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. “К А” , № , представлявано от Т Х И, ДА ЗАПЛАТИ в полза на Национална агенция по приходите /НАП/ сума в размер на 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____